

Hội từ thiện
Người Samarit Nhân Lành Việt Mỹ

VAGSC

Vietnamese American Good Samaritan Charities
Bảo Vệ Sự Sống – Protect Human Life

Non Profit Organization # 37 155 2124
All donations are Tax deductible

Email: vagsc1@yahoo.com

www.vagsc.com – Tel (714) 340 0053

Bản Tin 26

Nihil Obstat Rev VAGSC

11 - 2017

Good Samaritan

“con đi và cũng làm như thế (Luca 10:37)

Mục Đích

- * Bãng bó thương tích tinh thần & thể xác cho người cùng khổ.
- * Mạng tình thương của Chúa đến cho nhân loại lỗi lầm bằng lời cầu nguyện với LTXC.
- * Bảo vệ sự sống;
- * Chôn cất và cứu vớt thai nhi
- * Nâng đỡ những bệnh nhân HIV & AIDS
- * Giúp đỡ các em bé mồ côi khuyết tật

Quý Ân Nhân Vagse

Sẽ được hưởng lời cầu nguyện & việc thực thi bác ái cho tha nhân của:
Hàng Giáo Sĩ- Quý Dòng Tu & Các Thiện Nguyện Viên của các trung tâm do Vagse bảo trợ

Linh Hưởng & Đồng Hành

Rev Nguyễn Đức Tuấn, CMC
Rev Nguyễn Kim Long
Rev Trần Huy Hoàng
Rev Phạm Đức Hậu
Rev Bùi Quang Thuận
Rev. Nguyễn Quốc Anh
Deacon Jerry Đào Văn Hóa
Sr. Therese Trần - Sr Marry Frances
Sr Phạm Ghy Tạc

Ban Điều Hành

Cố Vấn Đình Hồng Phong
Hội Trưởng Alexander Nguyễn Hoạt
Phó Vincent Nguyen Trọng
Phó Nội Nguyễn Văn Yên
TTK Nguyễn Văn Liêm
TQ Nguyễn Hoa Cường - GD Web Vagse
Lập Chí Đoàn - Trần Minh Phúc - Lý Mỹ Linh
Đình Thành Cẩm Vân Kathy Đào Clara Nguyễn.

Tax Adviser

Mr. Nguyễn Trọng Tài

Law Adviser

Nguyen Law Firm

Cầu Nguyện Là gì ?

LM Ngô Tôn Huân

Hỏi: Xin cha giải thích cầu nguyện là gì? Trong Phúc Âm Chúa Giêsu nói “*Ai muốn theo Ta, phải bỏ mình và vác thập giá theo Ta.*” Như vậy cầu xin Chúa cho khỏi bệnh tật và mọi gian nan khổ khó ở đời thì có trái với lời dạy trên của Chúa và có tội hay không?

Trả lời: Trước hết, xin giải thích cầu nguyện là gì. Cầu nguyện là nâng tâm hồn lên với Chúa để tâm sự hay nói chuyện với Chúa trong thân tình Cha con khi vui cũng như lúc buồn, khi gặp gian nan khổ khó hay lúc được những điều vui thỏa vừa ý.

Thánh nữ Tê-rê-xa Hải Đồng Giê su cũng nói : “*Đối với tôi, cầu nguyện là một sự hướng lòng lên, một cái nhìn đơn sơ hướng lên trời. Đó là tiếng kêu của lòng tri ân và của tình yêu trong con thờ thách cũng như trong lúc hưởng niềm vui.*”(St Therese of Licieux, Autobiography C. 25p)

Như thế cầu nguyện là tâm tình thân mật với Chúa trong niềm tin có Chúa là Cha nhân từ luôn lắng nghe mọi lời cầu nguyện, cầu xin của con cái loài người và hằng ban muôn ơn lành cho chúng ta, những người có đức tin và ngay cả cho những người chưa có đức tin, chưa biết Chúa và yêu mến Người, căn cứ vào chính lời Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ xưa như sau:

“Còn Thầy, Thầy bảo anh em : hãy yêu kẻ thù và và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh em. Như vậy anh em mới được trở nên con cái của Cha anh em, Đấng ngự trên trời, vì Người cho mặt trời của Người mọc lên soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt, và cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất chính.” (Mt 5:44- 45) Vậy chúng ta phải cầu nguyện cách nào cho đẹp lòng Chúa?

a Cầu xin ca ngợi. Căn cứ vào kinh Lậy Cha mà Chúa Giêsu dạy các Tông Đồ xưa, chúng ta có thể rút ra được những chỉ dẫn sau đây: Trước hết, Chúa nói cho chúng ta biết:

- 1- Chúng ta có một CHA ở trên trời.
- 2- Vì thế, chúng ta phải nguyện xin trước hết cho danh CHA cả sáng, cho Vương Quốc của Cha được lan rộng và nhất là cho thánh Ý Cha được thực hiện dưới đất cũng như trên trời.
- 3- Sau cùng, chúng ta xin CHA ban cho những nhu cầu cần thiết như cơm ăn áo mặc, để sống, hạnh phúc ở đời này.

Như vậy, cầu xin cho được an vui, mạnh khỏe, có công ăn việc làm và khỏi bệnh tật là điều đẹp lòng Chúa, vì là con người, chúng ta phải cần những nhu cầu ấy bao lâu còn sống trên trần thế này.

Trong tinh thần cầu nguyện trên đây, chúng ta đọc thấy nhan nhản trong Kinh Thánh những lời cầu nguyện có nội dung ca ngợi, cảm tạ và cầu xin Chúa thương cứu giúp như sau: **Cầu xin Ca ngợi** (prayer of praises):

*“Tôi sẽ không ngừng chúc tụng Chúa
Câu hát mừng Người chẳng ngớt trên môi
Linh hồn tôi hãnh diện vì Chúa
Xin các bạn nghèo hãy nghe tôi nói mà vui lên
Hãy cùng tôi ngợi khen ĐỨC CHÚA
Ta đồng thanh tán tụng danh Người.” (Tv 34 :2-4)*

b. Cầu nguyện tạ ơn (Prayer of Thanksgiving)

*Chúc tụng Chúa vì Người nghe tiếng tôi khẩn nguyện
Chúa là sức mạnh, là khiên mộc chở che tôi
Lòng tôi đặt tin tưởng nơi Người
Tôi đã được Người thương trợ giúp
Nên lòng tôi vui mừng hoan hỉ, cất cao tiếng hát tạ ơn Người” (Tv
28:6-7)*

c- Cầu nguyện xin ơn (prayer of petitions)

*Lậy Chúa, xin đoái thương, này con đang kiệt sức
Chữa lành cho con, vì gân cốt rã rời Toàn thân con rã rời quá đỗi*

*Mà lấy Chúa, Chúa còn trì hoãn đến bao giờ?
Lấy Chúa, xin trở lại mà giải thoát con
Cứu độ con, vì Ngài nhân hậu” (Tv 6:2-5)*

Trong khi đi rao giảng Tin Mừng cứu độ, Chúa Giêsu cũng đã chữa lành cho biết bao người bệnh tật như đui, mù, què, câm điếc, phong cùi ... cũng như làm phép lạ biến bánh ra nhiều để cho hàng ngàn người đói ăn no nê. Điều này cho thấy, Chúa đã quan tâm đến nhu cầu thể lý của con người, ngoài nhu cầu thiêng liêng là cần được cứu rỗi. Và để thỏa mãn những nhu cầu đó, Chúa Giêsu đã dạy các Tông Đồ phải cầu xin với Chúa Cha nhân danh Người như sau: **“Thật, Thầy bảo thật anh em Anh em mà xin Chúa Cha điều gì, thì Người sẽ ban cho anh em vì danh Thầy”** (Ga 16:23)

Phải cầu xin Chúa CHA vì Người là nguồn ban phát mọi ơn lành và, phúc lộc tối cần cho con người sống vui và hạnh phúc ở đời này và nhất là được cứu rỗi để sống đời đời trên Thiên Quốc mai sau. Như thế, cầu nguyện là một nhu cầu tối cần thiết cho những ai có niềm tin vào Thiên Chúa là Đấng giàu tình thương và vô cùng nhân hậu. Phải cầu xin Người vì chúng ta thiếu thốn mọi sự, và nhất là không có đủ sức để đứng vững trước mọi thù địch đe dọa niềm tin có Thiên Chúa và hy vọng được sống hạnh phúc với Người, ngay từ đời này trước khi được thực sự chiêm ngưỡng Thánh Nhan Người trên Nước trời mai sau. Cầu nguyện ví được như hơi thở của thân xác. Không có hơi thở thì không thân xác nào có thể sống được. Đó là lý do vì sao Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ xưa **“Không có Thầy, anh em chẳng làm gì được.”** (Ga 15:5) Không có Thầy, nghĩa là không có ơn Chúa phù giúp, thì ta không thể đứng vững và thăng tiến trong đời sống tin, cậy, mến, cũng như được an vui, mạnh khỏe khỏe và may lành trong trần thế này. Nhưng khi Chúa nói: **“Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo”** (Mt 16:24), chúng ta phải hiểu thế nào?

Trước hết, nói đến thập giá là nói đến sự đau khổ mà bản chất con người không ai muốn chấp nhận. Nhưng đau khổ thập giá lại là phương tiện cứu độ hữu hiệu nhất mà Chúa Giêsu đã vui lòng chấp nhận để đền tội thay cho cả nhân loại trong chương trình cứu chuộc loài người của Thiên Chúa. Vì thế, muốn dự phần vinh

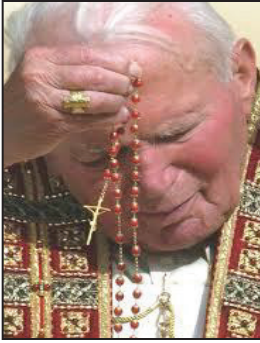
quang phục sinh với Chúa Kitô, tức là được sống hạnh phúc đời đời với Chúa trên Thiên Quốc thì chúng ta cũng phải chia sẻ phần nào sự đau khổ của Người.

Tuy nhiên, nói chia sẻ đau khổ với Chúa, hay vác thập giá theo Người không có nghĩa là phải xin Chúa trao cho thập giá để vác, nhiều khôn khó để chịu. mà chủ yếu là **phải vui lòng chấp nhận** những thánh giá mà Chúa muốn gửi đến hay tha phép cho xảy ra trong cuộc đời của mỗi người chúng ta. Nói rõ hơn, khi gặp phải những gian nan khổ khó mà mình không mong muốn, nhưng không tránh được như bệnh tật, nghèo khó, thất nghiệp, bất công v.v. thì phải coi đó như những khổ giá mà Chúa muốn chia sẻ để cho ta được dự phần đau khổ với Chúa hầu được thông phần vinh quang với Người.

Nhưng câu xin Chúa giúp cho có sức chịu đựng và vượt qua những khó khăn, đau khổ này lại là điều phải lẽ và đẹp lòng Chúa vì Người nhân hậu và vui thích được ban ơn cho ta. Nói khác đi. Chúa không cấm chúng ta cầu xin Chúa cho mình hay cho người thân được khỏi bệnh tật, được có công ăn việc làm tốt, được thành đạt trong học hành v.v. Mặt khác, Chúa cũng không mong muốn chúng ta “anh hùng” xin Người gửi những đau khổ tinh thần và thể xác cho ta chịu để lập công. Chính Chúa Giê su cũng không tự nguyện vác thập giá xưa kia. Khi đối diện với đau khổ này trong đêm Người bị nộp vì Giuđa phản bội, Chúa Giêsu đã thống thiết cầu xin cùng Chúa Cha như sau: **“Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin cho con khỏi uống chén này. Nhưng xin đừng theo ý con, mà xin theo Ý Cha”** (Lc 22:42) Lời cầu nguyện trên đây của Chúa Giêsu chính là khuôn vàng thước ngọc cho chúng ta bắt chước mỗi khi chúng ta muốn xin Chúa bất cứ ơn gì cho mình và cho người khác. Và cách cầu nguyện này chắc chắn đẹp lòng Chúa nhất vì chúng ta không xin theo ý riêng mình mà xin theo ý CHA trên trời như Chúa Giêsu đã xin.

Tóm lại, cầu xin Chúa ban cho những nhu cầu cần thiết như cơm ăn, áo mặc, sức khỏe và bình an là điều tự nhiên không có gì sai trái, hay thiếu đạo đức. Điều quan trọng là phải xin cho được vâng theo Thánh Ý Chúa trong mọi sự mà thôi.

Lm Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huân

Giáo Hội & Kinh Mân Côi

LM JB Nguyễn Minh Hùng

1.1/ Vì sao kinh Mân côi được nhiều vị thánh yêu thích và được Huấn quyền khuyến khích?

Vì kinh Mân côi:

- Là lời kinh đơn sơ nhưng sâu sắc.
- Mang lại hoa quả thánh thiện.
- Dễ hòa nhập vào cuộc hành trình thiêng liêng của đời sống Kitô hữu.
- Ngoài ra còn là lời kinh được hình thành trong ngàn năm thứ hai dưới sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần. Trong ngàn năm mới này, kinh Mân côi vẫn giữ nguyên ý nghĩa lớn lao như đã có từ xưa.

1.2/ Đọc kinh Mân côi ta được những gì?

Đọc kinh Mân côi ta càng hiểu và biết chắc chắn rằng lời kinh này:

- Lấy Chúa Kitô làm trung tâm.
- Chứa đựng chiều sâu của toàn bộ Tin Mừng, là bản tóm gọn Tin Mừng. Làm vang vọng lại lời kinh của Đức Maria, kinh Magnificat, là lời kinh ca ngợi công trình nhập thể và cứu chuộc của Thiên Chúa được khởi sự trong lòng trinh khiết của Mẹ. Cho ta học nơi Mẹ, và cùng Mẹ chiêm ngưỡng vẻ đẹp trên dung nhan Chúa Kitô và vẻ đẹp sâu thẳm nơi tình yêu của Chúa Kitô.

2.3/ Các Đức Giáo hoàng nói gì về kinh Mân côi?

Ngày 1-9-1883, qua thông điệp Supreni Apostolatus Officio (Sứ vụ Tông Đồ cao cả) Đức Leo XIII xem kinh Mân Côi như là một vũ khí thiêng liêng hữu hiệu chống lại sự dữ đang phương hại đến xã hội.

Đức Phaolô VI, trong Tông Huấn Marialis Cultus (Sự tôn kính dành cho Đức Maria) đã nhấn mạnh đến tính chất Tin Mừng, và chiều hướng quy Kito của kinh Mân Côi

2.4 Đức Gioan Phaolô II nói:

Ngài thường xuyên khuyến khích đọc kinh Mân Côi. Ngài cho biết từ thuở thiếu thời, kinh Mân Côi có một chỗ đứng trong đời sống thiêng liêng của Ngài. Lời kinh này đồng hành với Đức Thánh Cha những lúc vui cũng như những lúc khó khăn. Ngài giao phó cho lời kinh ấy những lo âu và tìm được sự nâng đỡ nơi lời kinh ấy. Đó cũng là lời kinh kỳ diệu mà Ngài ưa thích qua vẻ đơn sơ và chiều sâu của nó. Ngài đặt công việc mục vụ với tư cách là Giáo Hoàng dưới sự che chở của Đức Mẹ qua kinh Mân Côi.

3. 5. Kinh Mân Côi có liên hệ gì đến Hiến Chế Lumen Gentium (Ánh sáng muôn dân) của Công Đồng Vatican II?

Theo một nghĩa nào đó, lời kinh chú giải chương cuối của Hiến Chế này. Đó là chương đề cập đánh thán phục của Mẹ Thiên Chúa trong màu nhiệm Chúa Kito và màu nhiệm Giáo Hội.

3.6. Ta có thể thêm ý nguyện của mình khi lần chuỗi không ?

Có. Ta có thể gắn vào từng chục kinh Kính Mừng mọi biến cố của đời sống cá nhân, gia đình, quốc gia, Giáo Hội và toàn thể nhân loại. Ta cầu nguyện cho những quan tâm của riêng mình hay của người thân cận, đặc biệt những người gần gũi nhất của ta. Bởi đó kinh Mân Côi dù rất đơn sơ, lại ghi dấu ấn lên nhịp sống của con người. ...

(Còn Tiếp)

LM JB Nguyễn Minh Hùng

Cầu Nguyện Để Mình Có Thể Hiểu Được Ý Chúa

By John Toại

Ngày Chúa nhật hôm đó có một bà lão đến gặp nó trước giờ lễ bà dúi vào tay nó một phong thư có một ít tiền lẻ trong đó, với một lời gửi gắm: *“Xin cha cầu nguyện cho con gái con, sắp sửa đến ngày sanh đứa cháu ngoại đầu tiên, xin cho hai mẹ con được mẹ tròn con vuông”*.

Nó trả lại phong thư cho bà không dám nhận, nói với bà rằng, đây là bổn phận của con mà, bà cầm đi để về mua thuốc bổ cho con bà! Nhưng bà nhất quyết không chịu, bà nói: *“Cha ơi con dâng cho Chúa, để giúp những người đói khổ khác chứ đâu có cho cha! Con muốn dùng cơ hội này để xin cha cầu nguyện cho con và đứa cháu tương lai của con...”* Thế là thánh lễ đó nó đã thật sốt sắng cầu nguyện cho người mẹ trẻ ấy.

Đúng một tuần lễ sau, người mẹ già lại đến gặp nó trước giờ lễ, lần này trông nét mặt của bà có vẻ lo lắng hơn nhiều, rồi bà cũng dúi vào tay nó một bì thư, nó vừa nhìn bà vừa hỏi, con bà đã sanh chưa? Bà trả lời với nét mặt đầy nỗi lo âu: *“cha ơi mẹ con nó yếu lắm”*. Nó cầm phong thư mà lòng ngổn ngang, chẳng lẽ Chúa đã không nhận lời của người mẹ đó? Phải chăng Chúa cũng từ chối lời cầu nguyện của nó trong thánh lễ? Rồi thánh lễ hôm đó nó cũng dâng thật là sốt sắng, xin Chúa cho đứa trẻ được khoẻ mạnh và bình yên...

Ngày Chúa nhật kế tiếp lại đến, nó đã trông ngóng để gặp người giáo dân ấy, hy vọng biết thêm thông tin về sức khoẻ của cháu bà ta, và rồi cũng đúng sát giờ lễ bà xuất hiện, không đợi bà lên tiếng nó vồn vã hỏi thăm, bà ơi cháu bà sao rồi? Với hai hàng nước mắt lăn dài rút trong bóp ra một bì thư khác, *“xin cha cầu nguyện cho linh hồn cháu con tên thánh là ...”*

Nó khựng lại, tự nhiên nó cảm thấy mọi thứ xung quanh trở nên tối tăm bất thường. Nó cúi phong thư lại tay bà, thôi bà cầm đi, con sẽ cầu nguyện cho cháu của bà! nó nói với tâm trạng vừa buồn, vừa trống vắng vừa chao đảo trước một hoàn cảnh mà nó không bao giờ nó nghĩ mình sẽ đối diện... Bà lão đã liên tiếp cầu xin Chúa, và bà có xin gì cho riêng mình đâu, chỉ là cho đứa cháu và con gái mình... một lời cầu xin quá đỗi bình thường, quá chân thành, và xứng đáng, vậy mà đã không được nhậm lời, nhưng nếu bà không có gì sai trong lời cầu xin này, chẳng lẽ là nó đã có gì sai? Chẳng lẽ nó không xứng đáng trước mặt Chúa?? Nhưng bà lão cũng nhất định bắt nó nhận phong thư đó với lời nói quả quyết, ***“cháu con mắt rồi, cha coi đây là món quà con thay cháu gửi đến những đứa trẻ mắt mẹ nhe cha...”***

Và nó đã dâng thánh lễ ngày hôm ấy, đó là thánh lễ buồn nhất của nó, nó cảm thấy bất lực trước Chúa, xấu hổ trước bà lão vì mình không thể giúp bà được gì ngay cả lời cầu xin đơn sơ... nó cảm thấy mình giống như một vị linh mục kém cỏi nhất của thế gian này, rồi trong kinh nguyện của ngày hôm đó nó có phần oán trách Chúa, Chúa ơi tại sao lại là con, tại sao... tại sao Chúa đã im lặng ...?

Buổi tối hôm nó với phong bì của bà lão và tất cả số tiền xin lễ nó nhận được lang thang vào trong bệnh viện như một người mất hồn, gặp chị nữ tu điều dưỡng mà nó vẫn thường cộng tác với chị, gửi tất cả những gì nó đang có trong tay cho chị: “có người nhờ em gửi cho chị, để chuyển cho những ai đang cần chị nhé” rồi nó làm lui ra về như một tên trộm...

Thế đó, sáng ngày hôm sau, nó nhận được tin của vị nữ tu trực đêm trong bệnh viện: *“Thưa cha, con nhờ cha chuyển lời cảm ơn cho vị ân nhân nào đó, nhờ số tiền đó mà con đã giúp được một*

em bệnh nhân người dân tộc cần truyền máu và nằm viện có tiền chi trả và còn mua được hai hộp cơm cho hai mẹ con họ nữa...”

Nó mừng quá, hy vọng tuần lễ sau có dịp gặp bà lão ấy để cảm ơn và dùng tin này để an ủi bà, thế nhưng nó không còn thấy bà đi lễ nữa, hơn một năm trời trôi qua, thánh lễ nào nó cũng cầu xin Chúa gìn giữ đức tin của gia đình bà.... Phải chăng có người cầu nguyện Chúa trả lời, có người không? Theo nó thì không phải vậy, **Chúa sẽ luôn luôn đáp trả lời cầu nguyện của chúng ta!**

“Nhưng liệu chúng ta có nhìn ra điều đó hay không?”

Còn nhớ hình ảnh bà goá cầu nguyện đòi công bằng trước một ông quan toà vô tâm trong Phúc âm thánh Luca, và rồi ông quan toà cũng phải đáp lại đòi hỏi của bà ta! Ngày xưa nó từng nghĩ rằng Chúa muốn dùng cách làm của bà goá để ám chỉ việc phải cầu nguyện để Chúa nghe nhiều quá mệt mà đáp lời như vị quan toà kia!

Nhưng thật ra Chúa không hề dùng ông quan toà vô tâm để mô tả cho hình ảnh của Chúa, cho bằng việc Chúa muốn dùng ví dụ bà goá ấy đã cầu nguyện không ngừng với Chúa khi bà đi đòi lại công bằng cho mình... việc đòi lại công bằng là đối với quan toà, việc cầu nguyện là đối với Chúa, chính cầu nguyện đã làm cho bà có đủ can đảm và kiên nhẫn để đi đến cùng, để rời từ một người không có tiếng nói trước công chúng và quan toà (đồng nghĩa với goá phụ thời xưa), bà đã dùng tiếng nói trong kinh nguyện của bà để làm thay đổi lòng dạ vô tâm của ông quan toà ấy và đem lại lễ công bằng cho bà.

Cầu nguyện liên li mở lòng chúng ta ra với Chúa, chúng ta không còn là một khối tách biệt với Chúa nhưng được thông phần, được kết hiệp trái tim mình với trái tim Chúa, đến một mức độ mà đời sống chúng ta được nuôi dưỡng bởi sức mạnh và lòng thương xót

của Chúa, và từ đó dần dần chúng ta trở nên giống Chúa trong cảm thức và trong hành động của mình, đến mức độ mà mình có thể hy sinh và yêu thương như Chúa yêu thương. Chúa Giêsu đã từng cầu nguyện với Chúa Cha trong vườn Cây Dầu, không phải qua đó để thay đổi ý Chúa Cha, không phải để làm cho quân lính gục ngã trước chân Ngài, nhưng qua cầu nguyện Ngài đi đến cùng trên con đường mà Chúa Cha đã muốn Ngài đi qua... các môn đệ lúc bấy giờ, đã không cầu nguyện liên li và do đó, họ thay vì đi theo Chúa, đã bỏ Chúa, trốn Chúa và chối Chúa.

Rồi đến một ngày nó phải chia tay cộng đoàn của nhà thờ đó để chuyển sang công tác khác, sau thánh lễ hôm đó có nhiều giáo dân đến chào chia tay nó. Trong số đó có một người phụ nữ trẻ đến trao cho nó phong thư để xin lễ, rồi vì quá đông người, nó không kịp nói gì hơn ngoài lời chào và cảm ơn cô ấy.

Trên đường đi xa, nó tình cờ phát hiện phong thư ấy vẫn còn nguyên trong một ngăn cặp, mở ra thì thấy dòng chữ quen thuộc nguệch ngoạc của bà lão năm nào: -*“Thưa cha chân con không khỏe, nên con nhờ con gái con đến gặp cha để xin hai thánh lễ tạ ơn, con xin một lễ tạ ơn cho con gái con đã trở về với Chúa, sau nhiều năm nó bỏ Chúa, chắc cũng nhờ cú shock bị mất con, nó mới biết mình cần Chúa, con xin một lễ nữa cho cháu con cũng vừa mới chào đời cách đây hai tháng nhờ hồng ân Chúa, cuối cùng nó cũng sinh được mẹ tròn con vuông ... con chúc cha đi bình an ”*

Đến lúc này, nước mắt trên má cứ lăn dài, nó phát hiện ra rằng chính lời cầu nguyện của bà lão, đã thay đổi chính nó ... làm cho nó biết khiêm tốn hơn và biết trông đợi vào Chúa, biết lắng nghe Chúa theo cách của Ngài ... và nó tin rằng cầu nguyện không phải là để thay đổi Chúa mà là để thay đổi chính mình, để mình có thể nghe được Chúa, nhận biết Chúa và trở nên một với trái tim yêu thương của Ngài. Amen.

By John Toai

Tràng Chuối Mân Côi

Dem Lai Hạnh Phúc

Sr Jean Berchmans Minh Nguyệt

Chàng sinh viên lúc nhỏ vẫn thường sốt sắng lần hạt, kính Đức Mẹ Mân Côi. Nhưng càng lớn chàng càng bỏ quên thói quen lành thánh ấy. Một hôm, khi thoáng thấy cổ Tràng Hạt Mân Côi của ai đánh rơi bên vệ đường chàng định tăng lơ đi như không nhìn thấy. Tuy nhiên, lòng kính mến Đức Mẹ MARIA bỗng bùng lên trong lòng. Chàng cúi xuống nhặt, vừa lau chùi vừa tự nhủ:

- Nếu không trả lại được cho người đánh mất thì mình sẽ trả lại cho Đức Mẹ MARIA, bởi vì Tràng Chuối được làm là để dâng kính Đức Mẹ. Vậy mình sẽ để Tràng Hạt Mân Côi nơi bàn thờ Đức Mẹ trong ngôi thánh đường nào mà mình gặp thấy đầu tiên trên đường đi. Sau một quãng đường, trông thấy một nhà thờ, chàng sinh viên liền ghé vào và đi thẳng đến bàn thờ có tượng Đức Mẹ MARIA. Không ngờ, Đức Mẹ chọn chính giây phút ấy để đưa người con hoang trở lại với Hiền Mẫu. Đức Mẹ gọi ý cho chàng:

- Con hãy lần hạt Mân Côi trước khi để cổ tràng hạt trên bàn thờ. Cảm động, chàng sinh viên quỳ gối xuống, và như thươ xưa vẫn làm, chàng sốt sắng lần trọn Chuối Mân Côi .. Bao nhiêu tư tưởng, bao nhiêu tâm tình ngoan đạo lại dồn dập trở

về trong tâm trí. Chàng như nghe một tiếng nói rõ ràng trong lòng:

- Con hãy trở thành Linh Mục. Con đã bắt trung với tiếng gọi của Con Mẹ. Tuy nhiên, không có con đường nào khác ngoài con đường trở thành Linh Mục. Hãy trở về với tình yêu trong thời thơ ấu và hãy bước theo ơn gọi Linh Mục của con.

Tiếng nói như một luồng sáng dội thẳng vào tận thâm cung tâm hồn khiến chàng sinh viên kêu lên:- Vâng, lạy Mẹ, con sẽ trở về với Mẹ và với Đức Chúa GIÊSU. Với ơn Mẹ trợ giúp, con sẽ trở thành Linh Mục của Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Chàng sinh viên trẻ giữ lời thề hứa với Đức Mẹ MARIA vào buổi sáng hôm đó.

Chàng gia nhập chủng viện và trở thành Linh Mục, một Linh Mục rất thánh thiện. Với cổ Tràng Hạt Mân Côi lượm được, không ngày nào mà vị Linh Mục không sốt sắng lần chuỗi, sốt sắng đọc kinh dâng kính Hiền Mẫu MARIA.

Mấy năm sau, THIÊN CHÚA Quan Phòng đưa Cha đến làm Tuyên Úy trong một bệnh viện. Một ngày, người ta đưa vào nhà thương một bệnh nhân. Người bệnh không ngớt miệng nói:- *“Đừng bao giờ nói với tôi về Đạo Công Giáo. Tôi là kẻ cứng lòng và không tin tưởng gì ráo trọi!”*

Tuy nhiên, vị Linh Mục Tuyên Úy vẫn thường xuyên đến viếng thăm người bệnh. Một ngày, khi thấy người bệnh giận dữ xua đuổi mình, vị Linh Mục hiền từ nói:

- Không sao, tôi sẽ lằn hạt Mân Côi cầu nguyện cho ông bạn!

Người bệnh la lớn:- Chớ có nói với tôi về Tràng Chuối Mân Côi! Vị Linh Mục hỏi: - Tại sao thế? Đây là lời kinh chỉ mang lại cho ông bạn điều tốt lành mà? Ông trả lời:- *“Trái lại, tràng hạt là nguyên do cho nỗi bất hạnh của con đó cha à!”*

Cha Tuyên Úy tò mò hỏi tiếp:- Tại sao vậy, ông bạn. Ông bạn muốn nói gì thế?

Con sẽ kể cho cha nghe, vì cha muốn biết. *“Ngày con còn nhỏ, mỗi ngày, mẹ con đều dạy con lằn hạt Mân Côi chung với mẹ. Lớn lên con ra tỉnh học nghề. Nơi đây, bạn bè xấu kéo con vào con đường xấu, sống khinh thị luật Chúa. Đang sống buông thả như thế thì được tin mẹ con đau nặng và gọi con về gấp. Thấy mẹ hấp hối, con bèn dẫu nhem mọi sự, không kể gì với mẹ về cuộc sống hiện tại của con. Rồi để mẹ an tâm nhắm mắt, con còn hứa với mẹ là sẽ lằn hạt Mân Côi, ít ra mỗi ngày một chục, khi nào có thể. Mẹ liền trời cho con Tràng Chuối Mân Côi của mẹ. Chôn cất mẹ xong, con lại lên đường ra tỉnh. Trên đường đi, tên quỷ rót vào tai con”*

- Hãy tẩy chay tràng chuỗi và vứt nó xuống đất đi cho rảnh!

Con liền nghe theo tên cám dỗ và khinh bỉ vứt Tràng Chuối Mân Côi xuống bên vệ đường. Nhưng cũng kể từ giây phút đó, con gặp hoạn nạn liên miên và con nghĩ là mình đã bị chúc dữ! Vị Linh Mục Tuyên Úy cảm động theo dõi câu chuyện. Nghe xong, Cha hỏi:- Ông bạn có nhớ là vào tháng nào, năm nào, ông đã vứt bỏ cổ Tràng Hạt ấy không?

Sau khi biết chính xác năm tháng, Cha cho tay vào túi, rút ra cổ Tràng Hạt Mân Côi, đưa lên trước mặt người bệnh và hỏi:

- Ông bạn có nhận ra Tràng Chuỗi Mân Côi này không? Người bệnh chỉ biết kêu lên một câu:- **Đây chính là cổ Tràng Hạt của mẹ con!** Vừa nói ông vừa giơ tay đón lấy Tràng Chuỗi Mân Côi, giơ lên môi âu yếm hôn và hai dòng nước mắt lặng lẽ chảy dài trên đôi gò má ông ...

Im lặng một hồi lâu, vị Linh Mục Tuyên Úy cất tiếng:- Tràng Chuỗi Mân Côi mà ông cho là nguyên nhân gây nên nỗi bất hạnh của ông, thì trái lại, nó là nguyên nhân mang lại hạnh phúc cho tôi, bởi vì nhờ Tràng Chuỗi này mà tôi trở thành Linh Mục .. Giờ đây, thưa ông bạn, Tràng Chuỗi sẽ là dịp mang hạnh phúc đến cho ông.

Người bệnh trả lời:- *“Vâng thưa Cha, đúng thế. Con muốn xin xưng tội!”*

Cha Tuyên Úy trả lời:- Ngày mai, tôi sẽ trở lại ban các bí tích sau cùng cho ông. Trong khi chờ đợi tôi để cho ông Tràng Chuỗi Mân Côi này để ông đền bù mọi lỗi lầm quá khứ. Sau đó tôi sẽ lấy Tràng Chuỗi lại. Một ngày sau, người bệnh êm ái trút hơi thở cuối cùng sau khi đã lãnh đủ mọi bí tích sau hết, trong tay vẫn âu yếm nắm chặt Tràng Chuỗi Mân Côi thân yêu của người mẹ hiền. Vị Linh Mục Tuyên Úy lấy lại Tràng Chuỗi Mân Côi quý hóa ấy và không bao giờ quên câu chuyện liên quan đến Tràng Chuỗi Mân Côi.

Sister Jean Berchmans Minh Nguyệt

Kinh Mân Côi Đem Lại Bình An Và Hy Vọng

Ô. Nguyễn Hữu Cầu
&
LM Nguyễn Công Đoan,
SJ

Cũng như Đức Hồng Y Nguyễn Văn Thuận ông Nguyễn Hữu Cầu đã biết dùng Chuỗi Mối Khôi trong thời gian lao lý để sống trong an bình, yêu thương và hy vọng; ông bị bắt

Tết năm 2014, người cháu nội của ông đã viết thư cho Chủ Tịch nhà nước để xin cho ông được về với gia đình, nghe nói đã có nhân viên an ninh đến nhà thông báo ông sẽ được về trước Tết, vậy mà đến Tết ông vẫn biệt vô âm tín.

Sau Tết, người cháu nội ấy lại một lần nữa viết thư xin cho ông trở về, và cuối cùng ông vừa được thả về tuần qua.

Điều bất ngờ là khi trở về với gia đình, ông thu xếp để lên thành phố khám bệnh, đã đến thăm ngay Nhà Dòng chúng tôi, ông cho biết trong tù ông đã trở thành Kitô hữu, do cha Giuse Nguyễn Công Đoan, Dòng Tên, bạn tù với ông, đã âm thầm cử hành Bí Tích Thánh Tẩy cho ông đúng Lễ Phục Sinh 1986, đặt tên Thánh là Gioan Baotixita. Bây giờ thì ông xin chúng tôi dẫn vào Nhà Thờ Kỳ Đòng Sài Gòn để cảm ơn Chúa và Đức Mẹ, ông đã khóc rất nhiều trong Nhà Thờ, người tù xuyên thê kỷ tưởng đã cạn khô nước mắt nay lại dâng trào, ông véo mạnh liên tục vào hai tay của mình mà hỏi: **“Tôi có nằm mơ không?”**

Trong chương trình “Việt Nam Tuần Qua”, ông chia sẻ về hành trình Đức Tin của mình, một người tù xuyên thê kỷ được gặp Chúa và những người tù khác đã được gặp Chúa, họ được biến đổi hoàn toàn, những hận thù đau đớn biến mất trong ông, còn lại chỉ là niềm bình an sâu xa, sức mạnh tinh thần và lòng yêu thương, những người khác cũng vậy, ông kể về một bạn tù: “Nó biến đổi hoàn toàn, không còn như xưa nữa, trước đây nó là trùm của các trùm, nay đã thay đổi hoàn toàn”.

Điều làm tôi xúc động khi ông kể, lúc bị biệt giam, dây xích quấn quanh cổ chân ông, ông ngồi trong tư thế như vậy ngày này qua ngày khác, nhưng ông bình an vì ông dùng chính **dây xích ấy để làm tràng hạt Mai Khôi**, cứ vậy, giờ này qua giờ khác, ông lần từng mắt xích lao tù như lần từng đóa hồng dâng Mẹ, và trong dòng sông kinh nguyện Môi Khôi ấy, ông được bình an. Một bài hát cầu nguyện ông sáng tác trong tù, ông đã đổi từ chữ “hận thù” ra chữ khác vì lòng ông không còn hận thù nữa.

Thật lạ khi xem và nghe ông chia sẻ trong chương trình “Việt Nam Tuần Qua”, một tù nhân mang án tử, một người tù xuyên thê kỷ, không một chút hận thù, không mặc cảm sợ sệt, không tự ty thành kiến, ông bình tĩnh và làm chứng về sức mạnh và tình thương.

Tôi muốn tự hỏi lại mình, hỏi lại hành trình Đức Tin của chính mình, hỏi lại những xác tín của đời mình, hỏi lại mình trước tấm gương Nguyễn Hữu Cầu, tôi gọi ông là “chứng nhân Đức Tin”.

Cám ơn Nhà Dòng, cám ơn cô Huyền Trang, và cám ơn những người cộng tác, cám ơn một cố gắng “loan báo Tin Mừng theo cách thức mới”.

Lm. VĨNH SANG, DCCT, Chúa Nhật 30.3.2014

Ô. Nguyễn Hữu Cầu
& LM Nguyễn Công Đoan
"như một sự tình cờ"

Tôi bỗng dung được nổi tiếng kể từ mấy ngày nay, nhờ ông Nguyễn Hữu Cầu. Ông đứng lên làm chứng về ơn đức tin ông đã được trong khám tử hình, lại còn khai thêm tên người làm phép Rửa cho ông mấy năm sau, khi cùng nhau vác cuốc ra đồng ở trại Lao Động Z30A, núp sau chân núi Chúa Chan. Anh em trong trại hay gọi đùa là núi “Chán Chừa”! thế mà có người ở hoài chưa chán đấy!

Ông đã được biết Chúa nhờ bao nhiêu người ông đã có "duyên" gặp từ khi vào tù và ông đã sống đức tin một cách sâu xa với chuỗi mân côi và chặng đàng thánh giá. Cái xâu chuỗi ông dùng thật là hy hữu, có lẽ phải đề nghị GUINNESS đưa vào kỷ lục thế giới, nhưng cái ơn kiên trì trong đức tin và sự biến đổi nội tâm thì GUINNESS không thể kiểm chứng được, mà chỉ có những người cùng chung đức tin mới cảm thông được và ca ngợi Thiên Chúa cùng với Đức Mẹ: "Linh hồn tôi ngợi khen Chúa".

Tại sao Kinh Mân Côi và Đàng Thánh Giá lại có hiệu quả kỳ diệu như thế? Nên nhớ hồi đó ông Cầu chưa được lãnh nhận bí tích nào cả, nhưng ông vẫn xác tín là, nếu ngày mai người ta thi hành án tử hình thì ông sẽ được gặp Chúa và Đức Mẹ.

Ở trong tù thì làm gì có Sách Thánh mà đọc, nên Kinh Mân Côi và Đàng Thánh Giá là sách Phúc Âm thu gọn để nghiền ngẫm mà biết Chúa, yêu Chúa và theo Chúa. Cái thú vị là sách này có thể giữ an toàn, không sợ bị cán bộ xét phòng tịch thu; có thể đọc và nghiền ngẫm mà không cần ánh sáng bên ngoài, trong tư thế nào cũng được.

Tôi đã học từ Bà nội tôi mà biết dùng chuỗi Mân Côi để tính đường dài, và trong tù thì còn dùng để tính giờ nữa! Nhờ thế mà suốt ngày cứ “xem phim” cuộc đời Chúa Cứu Thế từ đầu đến cuối, xem hoài không chán, càng xem càng mê! Trong phòng tử hình tối thui, ông Cầu đã biết tính giờ từ sáng đến tối bằng 6 lần 15 mầu nhiệm Mân Côi và 3 lần 14 chặng đàng Thánh Giá. Đồng hồ này chính xác hơn đồng hồ điện tử! Đồng hồ này ông chờ nó sẽ điểm giờ một lần duy nhất khi nào người ta gõ cửa gọi ra cho về châu Chúa. Khốn nỗi Chúa lại sai thiên thần tháo chuông cất đi ... cho ông chờ dài cổ, rồi lấy mất luôn cái xâu chuỗi vô giá của ông. Được biết Chúa, yêu Chúa và theo Chúa trên chính con đường thập giá, không phải đi mà nằm, nằm sẵn trên thánh

giá, chỉ chờ người ta dựng lên là sẽ được nghe Chúa nói "*Ngay hôm nay con sẽ được ở trên thiên đàng với Ta*". Thật là tuyệt vời phải không, anh Cầu!

Nhưng Chúa lại không cho anh được "phong thánh tức khắc" (*Santo subito*), mà để cho anh vác cây cuốc làm cây thập giá, không phải mấy năm, mà mấy chục năm. Rượu để lâu năm mới ngon! Nay Chúa đã đưa chai rượu chôn kỹ hơn ba chục năm để cho mọi người thưởng thức. Xin tạ ơn Chúa muôn đời. Nhiều người nhấn tin, yêu cầu tôi "phát biểu cảm tưởng", thì tôi cũng xin nói thêm. Chuyện "như một sự tình cờ". Có một bài ca sinh hoạt quen thuộc: "Gặp nhau đây, rồi chia tay, đường trường sông núi hẹn nhau ta sum vầy". Gặp nhau trong tù cũng vậy thôi. Gặp nhau đây, rồi chia tay... vì lệnh "chuyển trại" có thể tới bất cứ lúc nào.

Một điều ông Cầu nói có thể gây thắc mắc, đó là tôi nói chỉ làm phép Rửa cho ông thôi. Lý do khiến phải rất thận trọng khi làm phép Rửa trong tù là vì "sau đó thì sao?" Làm sao giúp người đã chịu phép Rửa tiếp tục phát huy đời sống đức tin, rồi sau khi ra tù sẽ có cộng đoàn tín hữu nào đón nhận. Trường hợp ông Nguyễn hữu Cầu, tôi an tâm "làm liền", vì thấy ông đã được Thiên Chúa trực tiếp tôi luyện, cho đối diện với cái chết từng ngày suốt hai năm trời, thực hành – tuy chưa đọc - lời trong thư *Hip-ri (12,2-3)*

"mắt chăm chú nhìn vào Đức Giêsu là Đấng khai mở và kiện toàn đức tin. Vì niềm vui đang chờ mình ở phía trước, chính Người đã chịu khổ hình thập giá, coi thường ô nhục, và nay đang ngự bên hữu Thiên Chúa. Anh em hãy nghĩ đến Đấng đã chịu đựng một sự chống đối như thế từ phía những người tội lỗi, để anh em khỏi sờn lòng nản chí".

Trong câu chuyện đức tin của ông Cầu cũng như trong nhiều chuyện khác ở trong tù, tôi chỉ là ***Như Một Sự Tình Cờ***

Và coi như là sứ mệnh Người Samaritan Nhân Lành

*Lạy Chúa, xin cứ dùng con theo Ý Chúa,
Làm chân tay cho người què cụt,
Làm đôi mắt cho người đui mù,
Làm lỗ tai cho người bị điếc,
Làm miệng lưỡi cho người bị câm*

Làm tiếng kêu cho người chịu bắt công.

*Lạy Chúa, xin cứ gửi con ra đồng lúa,
Để đưa cơm cho người đói đang chờ,
Đưa nước cho người họng đang khô,
Dem thuốc thang cho người đang đau ốm,
Dem áo quần cho người đang trần trụi,
Dem mền ấm cho người rét đang run.*

*Lạy Chúa, xin cứ gửi con ra đường vắng,
Thắp đèn soi cho ai bước trong đêm,
Đốt lửa ấm cho những ai giá lạnh,
Truyền cảm thông cho lũ khách đơn cô,
Nâng phẩm giá cho người đời chà đạp,
Dem tự do cho những kiếp đọa đầy,*

*Lạy Chúa, xin cứ gửi con vào thôn xóm,
Dem an hòa cho những ai bất thuận,
Dem an bình cho những kẻ sống âu lo,
Dem ủi an cho người đang sầu khổ,
Dem niềm vui cho những ai bất hạnh,
Dem vận may cho những người gặp rủi ro.*

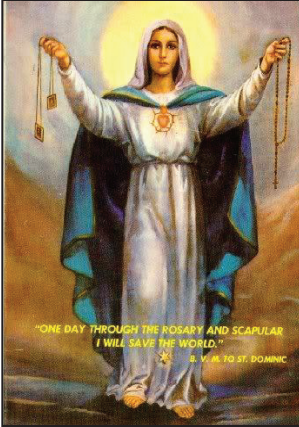
*Lạy Chúa, xin cứ dùng con làm tất cả
Cho mọi người được hạnh phúc an vui
Còn phần con, xin gửi hết nơi Ngài,
Là Thiên Chúa, là tình yêu, là lẽ sống,
Ngài cho con tất cả niềm hy vọng,
Để tin yêu mà vui sống trọn đời ...*

L.M. Nguyễn Công Đoan, S.J.

*"... Hãy tiếp tục lần chuỗi hàng
ngày tôn kính Đức Mẹ Mân Côi để
câu cho nền hòa bình thế giới và
chấm dứt chiến tranh ...?"*

**Đức Mẹ Fatima
13 - 7 - 1917**

Áo Đức Bà & Chuỗi Mân Côi

*Thu Ngắn
Thời Gian
Bị Giam Cầm*

Nhất Tâm

Nếu không phải là đấng thánh, mỗi người trong chúng ta không thể nào thoát khỏi nơi luyện tội. **Chúng ta chỉ có thể lập công để hy vọng thu ngắn thời gian bị giam cầm.** Phương thế duy nhất và dễ dàng nhất là chúng ta hãy chạy đến cùng Mẹ Maria. Chỉ có Mẹ Maria mới có thể cầu bầu hữu hiệu để rút ngắn thời gian thanh tẩy linh hồn nơi luyện tội mà thôi. Chúng ta chạy đến cùng Mẹ qua chuỗi Mân Côi và cổ áo Đức Mẹ Camêlô màu nâu (thường được gọi là áo Đức Bà). Hai báu vật ấy là dấu hiệu bảo đảm mạnh mẽ nhất để Đức Mẹ nhận ta làm con cái người và ra tay cứu giúp.

**Chuỗi
Mân Côi:**

Chuỗi Mân Côi là phương tiện cầu nguyện dễ dàng nhất và hữu hiệu nhất. Khi lần chuỗi Mân Côi, ta nhắc lại cuộc đời cực Thánh của Đức Mẹ, các mẫu nhiệm nhập thể, giáng sinh, đời sống và khổ nạn cũng như mẫu nhiệm sống lại và lên trời của Chúa Giêsu Kitô.

Kinh Lạy Cha là kinh do chính Chúa Giêsu dạy đọc. Kinh kính Mừng thì nửa đầu là lời Thánh Thần chúc tụng ngợi khen Mẹ Maria, kinh làm cho Mẹ Maria thấy trọn niềm hoan lạc. Kinh sáng danh tán tụng Chúa là Đấng hằng có đời đời, chúng ta đọc để khẳng định chủ quyền tuyệt đối của Thiên Chúa đối với vũ trụ. Vậy kinh Mân Côi làm đẹp lòng Thiên Chúa và đẹp lòng Đức Mẹ. Giới trẻ và những người ‘cấp tiến’ chê rằng có vài kinh mà cứ lặp đi lặp lại hoài, nhàm chán quá. Đọc kinh không phải là đọc bằng miệng như một cái máy nói. Khi đọc kinh Mân Côi, ta suy gẫm từng lời, và lại mỗi kinh ta đọc lên là một bông hồng thoát ra từ miệng, Thiên Thần đứng ngay bên mà dâng từng bông một lên Đức Mẹ đang đó đang đứng trước mặt ta mà ta không nhìn thấy bằng ‘mắt thịt’ nhất là nửa sau của kinh kính mừng được Đức Mẹ chuyên cầu lên Thiên Chúa mỗi khi chúng ta xin Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời cầu cho chúng con. Vậy càng nhiều bông hồng dâng lên Mẹ, càng nhiều lời chuyên cầu của Mẹ lên Thiên Chúa thì còn gì hạnh phúc cho bằng. Biết cách lần chuỗi thì không bao giờ nhàm chán. Năm 1973, tại Akita (Nhật Bản) Đức Mẹ đã nói với thụ khải là nữ tu Sasagawa về tương lai của giáo hội rằng: **“Rồi đây các nhà thờ sẽ trống vắng chỉ còn lại vũ khí duy nhất là chuỗi Mân Côi”** (Churches will be devastated and the only arms left will be the Rosary).

Áo Đức Bà Nâu

Đây là thứ áo dệt từ Trời mà Đức Mẹ đem xuống ban cho nhân loại qua thành Simon Stock năm 1251. Mặc áo này là mang dấu hiệu dâng mình cho Trái Tim vẹn sạch Mẹ Maria, chắc chắn sẽ được thoát lửa hỏa ngục. Khi Đức Mẹ hiện ra lần chót tại Fatima

ngày 13 tháng 10 năm 1917, Đức Mẹ đã cầm trên tay chuỗi Mân Côi và áo Đức Mẹ màu nâu. Năm 1950 được hỏi về điều này, chị Lucia đã nói rằng **“Đức Mẹ muốn mọi người mặc áo Đức Bà và lần chuỗi Mân Côi”**. Thánh Đa-Minh xưa có nói tiên tri rằng: “Mai này bởi chuỗi Mân Côi và áo Đức Bà, Mẹ sẽ cứu nhân loại”.

- Ai mặc ‘áo Đức Bà’ này thì Đức Mẹ sẽ nhận người ấy làm con cái, sẽ áp ủ hồn xác ngày đêm để chở che và khi chết, chính Mẹ sẽ đến luyện ngục vào ngày thứ bảy kế sau đó để đem linh hồn về Thiên Đàng -Đức Mẹ đã hứa như vậy. Bây giờ rất ít người mặc áo Đức Bà vì sợ thiên hạ thấy và chê rằng ‘quê mùa cục kịch’. Ai chê mặc ai, Nhất Tâm cứ theo gương Cố Giáo Hoàng, Đức Gioan Phaolô II. Đức Thánh Cha nói Ngài kính yêu Đức Mẹ Camêlô từ khi còn nhỏ tuổi. Ngài đã mặc áo Đức Bà từ thuở đó, cho đến bây giờ vẫn mặc, vì lòng kính yêu Mẹ.

Ước gì mọi người trong chúng ta, ai ai cũng làm hai việc trọng đại là siêng năng lần chuỗi Mân Côi và mang trên mình áo Đức Mẹ Camêlô màu nâu để rồi, khi ta từ bỏ trần gian, gặp Chúa Giêsu trong cuộc phán xét riêng, khi ấy có Mẹ của người đứng bên. Mẹ Maria sẽ nhận ra con cái của Mẹ và khen:”**well done, my child, well done!**” để làm đẹp lòng Mẹ, Chúa con sẽ cho ta vào chôn thanh nhân, nơi giam giữ đặc biệt của luyện ngục (theo thánh Thomas). Đến thứ bảy, Mẹ sẽ cứu ta ra khỏi luyện ngục và đem về trời. Nếu được chết vào chiều thứ sáu thì sướng biết mấy! Vì chỉ phải ở luyện ngục có một đêm. Lạy Thiên Chúa, xin hãy ban ơn Thánh Thần soi sáng cho mọi người trong anh chị em chúng con biết thi hành mệnh lệnh của Đức Mẹ.

Nhất Tâm

"... Bám Chặt Vào Chúa Hơn..."

Rev. Matthias M. Ngọc Đỉnh, CMC

Ông H hỏi : Thưa cha con có một đứa con trai, học trường Công Giáo từ nhỏ đến khi lớn khôn, lúc 17 tuổi nhập ca đoàn nổi tiếng của Mỹ. Đến khi vào Đại Học được 2 năm, cháu bỏ đạo và theo tôn giáo khác. Nhiều cha và Sơ thương tình cầu nguyện cho cháu, mấy năm nay cháu chưa thay đổi. Cầu hoài mà con không thấy Chúa nhận lời ..., con rất buồn và cảm thấy tâm hồn không được bình an ...

Chào Ông H, Ông vẫn khỏe chứ ? Năm nay Ông có đi dự đại hội Thánh Mẫu không ?

Xin Chúa và Đức Mẹ ban phúc lành đặc biệt cho ông trong hoàn cảnh riêng. Tôi cho rằng chính lòng kính mến Chúa và tình yêu thương đích thực của một người cha trong ông đã tạo nên cho ông con hấp hối triền miên đớn đau này.

Chúa đã an bài tất cả mọi hoàn cảnh để chúng ta vươn lên, và để ban phần thưởng cho chúng ta. Chương trình của Chúa không bao giờ nằm trong ý nghĩ hạn hẹp con người của chúng ta. Chúng ta thường muốn cái gì cũng xuôi thuận và tốt lành như chúng ta nghĩ. Trong những hoàn cảnh khó khăn, thường khi chúng ta thấy mình đã làm hết sức, nhưng không được như ý muốn, chúng ta cảm thấy thất vọng.

Tôi nghĩ Chúa muốn nhìn thấy ở nơi Ông một niềm tin thác lớn lao hơn nữa, một sự cậy trông hy vọng lớn lao hơn nữa khi không thấy còn gì để hy vọng, và hoàn cảnh càng ngày hình như càng tệ thêm, tối tăm vẫn tối tăm. Chúa làm phép lạ

có khó gì, nhưng Chúa thích nhìn chúng ta vươn lên với Chúa.

Ông cũng đừng quá sớm cho rằng người này người kia sẽ xuống hỏa ngục hoặc nằm trong tay ma quỷ, cho dù bề ngoài có thể nào đi nữa. Lòng thương xót của Chúa lớn hơn tất cả.

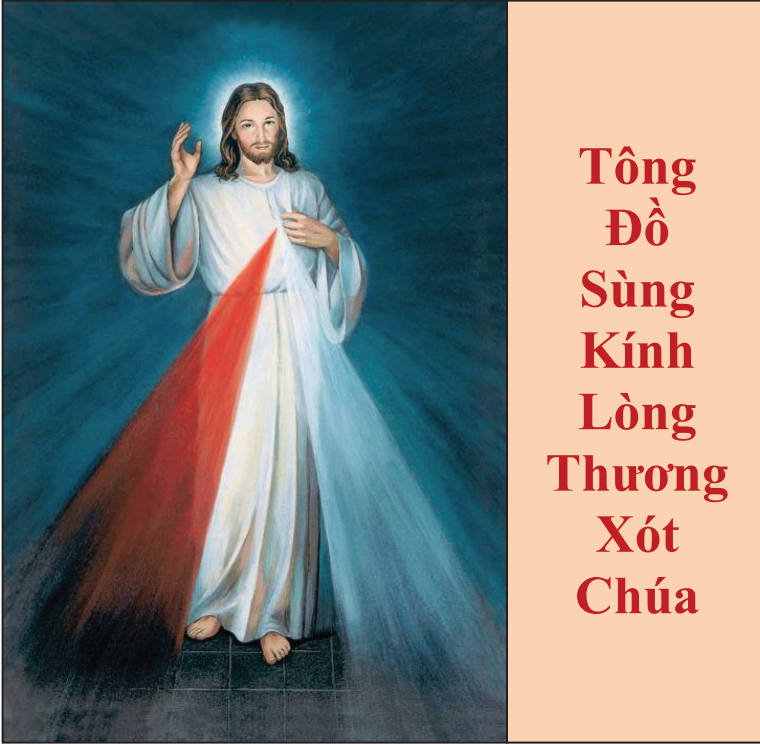
Chắc Ông còn nhớ trong Phúc Âm Chúa dạy về đức tin có thể dời núi di sông. Ông hãy nhớ lại trong cuộc đời của mình, ắt hẳn Ông thấy có những khó khăn chướng ngại lớn như những quả núi sừng sững mà chúng ta tưởng chừng không bao giờ có thể vượt qua. Thế mà hôm nay nhìn lại, những quả núi gian truân ấy đã ở đằng sau rồi. Đó không phải là ơn Chúa là gì. Quá khứ chúng ta là một bằng chứng cho thấy Chúa đã yêu thương chúng ta khi chúng ta còn thiếu sót, sao Chúa lại đành bỏ chúng ta khi chúng ta bám vào Chúa hay sao? Đó là bằng chứng Chúa muốn dành riêng cho mỗi người chúng ta để tiếp tục tiến thác vào tương lai, dù có tăm tối. Mỗi khi Chúa để chúng ta gặp sự khó, không phải Chúa muốn con cái của Chúa bị sự khó đè bẹp, nhưng Chúa muốn chúng ta cố gắng hơn, **bám chặt vào Chúa hơn**, nhìn ra sự bất lực của mình hơn, và cũng để minh chứng lòng yêu thương của chúng ta dành cho Chúa và dành cho những người chung quanh chân thật hơn. Những điều này rất quý ông Hoạt ạ, quý hơn vàng hơn bạc, chính vì thế, Chúa không bao giờ cất hết mọi sự khó khỏi con cái của Chúa đâu.

Augustinô không hư đốn, thì có lẽ trong Giáo Hội không có bà thánh Mônica, và cũng chẳng có một tiến sĩ Augustinô tuyệt vời. Bà Mônica khóc 18 năm cho con mình. Có lẽ Chúa thấy chuyện đó hay, nên vẫn để xảy ra trong các gia đình. Mong Chúa và Giáo Hội sẽ có những kết quả tốt đẹp như thế. Chúa là Đấng duy nhất có thể giúp chúng ta tìm được điều tốt lành từ những điều bất lợi.

Chia sẻ với ông trong lời cầu nguyện,

Rev. Matthias M. Ngọc Đỉnh, CMC

Xin Hãy Trở Nên Những

I. Lời Mời Gọi:

Chúa phán "*Các con hãy thương xót như Cha các con là Đấng thương xót*" (Luca 6:36)

Mẹ Maria dạy: "*Chúa hằng thương xót những ai kính sợ Người từ đời nọ đến đời kia*" (Luca 1:50)

Thánh Vịnh ca: "*Con sẽ ca ngợi Lòng Thương Xót Chúa đến muôn đời*" (TV 89:1)

Giáo Hội cầu nguyện trong Thánh Lễ : "*Đây là thời gian dân Chúa trở lại với Chúa, một thời gian ân sủng và hòa giải*"

Kinh nguyện Thánh Lễ I - Lễ Hòa Giải.

Nhật Ký LTXC của Thánh Nữ Faustina ghi: Chúa hứa ba lần trong Nhật Ký *"Nhân loại sẽ không có bình an cho đến khi nào biết trở về Nguồn Mạch Thương Xót của Cha"* (NK 300, NK 699, NK 1074).

Chúa Loan Báo Thời Điểm Thương Xót.

"Trước khi Cha đến trong tư cách là Thẩm Phán chí công, Cha sẽ đến với tư cách là Vua Tình Thương. (NK 83)

Chúa Muốn Chữa Lành Mọi Tội Nhân

"Vì con Cha đã để cho Trái Tim Cha bị đâm thâu là khai mở nguồn mạch thương xót cho con" (NK 1485)

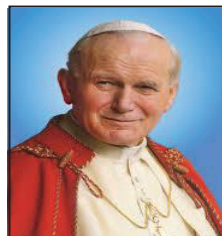
"Trong Cựu Ước, Cha đãi sai các Tiên Tri mang những con thịnh nộ đến với dân Cha. Còn hiện nay Cha sai con đem tình thương của Cha đến cho toàn thế giới. Cha không muốn đoán phạt, nhưng muốn chữa lành và ghì ghì chặt nhân loại đau thương vào Trái Tim lân tuất của Cha. Cha chỉ dùng hình phạt khi chính họ ép buộc Cha phải làm như vậy ... trước ngày công thẳng cha gửi đến ngày thương xót. " (NK 1588)

"Người tội càng nặng có quyền hưởng thương xót càng nhiều" (NK 723)

"Cho dù linh hồn nào ra như cái thây ma thối rữa, phép lạ Lòng thương Xót Chúa hồi sinh linh hồn ấy một cách toàn diện." (NK 1448)

"Cha đang kéo dài thời gian thương xót vì lợi ích cho các tội nhân, nhưng vô phúc cho những ai không nhận ra thời gian thăm viếng của Cha" (NK 1160).

II Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolo II Kêu Gọi :

" Không thời buổi nào, đặc biệt thời đại này, Giáo Hội có thể lãng quên lời nguyện cầu thưa lên như một tiếng kêu cứu van xin Lòng Thương Xót Chúa."

Tông Thư Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót - 1980

"Ngay từ khởi đầu tác vụ ở Tòa Thánh Phero Roma, Ta đã coi sứ điệp này là công việc đặc nhiệm của Ta, trong bối cảnh hiện nay của Giáo Hội, nhân loại và thế giới."

Tại đền thánh Collevaleza Ý - 1982

"Thế giới không thể tìm đâu ra nơi nương ẩn và ánh sáng hy vọng, nếu không phải là Lòng Thương Xót Chúa"

Lễ kính Lòng Thương Xót Chúa - 18 - 4 - 1994

"Tất cả chúng con ! Hãy trở nên những Tông Đồ của Lòng Thương Xót Chúa"

Lễ kính Lòng Thương Xót Chúa 23 - 4 - 1995

Những lời của Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolo II mạnh mẽ biết bao kêu gọi chúng ta nên thực hành sùng kính Lòng Thương Xót Chúa.

III. Dân Chúa Đáp Ứng

Muốn thi hành trọn vẹn sứ điệp Thương Xót theo sự hướng dẫn của Thánh Nữ Faustina. Người tông đồ của Lòng Thương Xót Chúa nên thực hiện ba phương cách sau đây, gọi là sứ điệp ba chữ T

T1. Tỉnh Cầu Lòng Thương Xót Chúa

Đọc chuỗi kinh Thương Xót và kinh dâng Hiến Thế Giới cho Lòng Thương Xót Chúa hằng ngày. Xin Chúa đổ tràn Lòng Thương Xót của Người trên chúng ta và toàn thế giới.

T2. Thực hiện Lòng Thương Xót với tha nhân.

Theo ba cấp độ Chúa ban: Việc làm - Lời nói - Cầu nguyện (NK 742). Thương người có 14 mối. Chúa muốn chúng ta nói rộng yêu thương và tha thứ cho anh em như Chúa đã tha thứ cho chúng ta.

T3. Tín Thác Vào Lòng Thương Xót Chúa.

Xin tín thác hoàn toàn vào Chúa. Chúa muốn chúng ta biết rằng những hồng ân Lòng Thương Xót của Người tùy thuộc vào lòng trông cậy của chúng ta. Tin cậy vào Chúa Giesu càng nhiều, càng được lãnh nhiều (NK 1578)

Ghi Chú: Chúa đã phán cùng Thánh Nữ Faustina: "Vào lúc 3 giờ chiều, con hãy khẩn nài lòng thương xót của Cha cho các tội nhân, hãy dùng một thời gian ngắn ngủi để đem mình vào Cuộc Thương Khó đau đớn trong cơn hấp hối của Cha ... Đây là giờ phút thương xót vô biên cho toàn thế giới ... (NK 1320)

IV. Hồng Ân Chúa Hứa Ban:

"Linh hồn nào tiến gần vào Trái Tim Thương Xót của Cha, Cha sẽ đổ đầy bình an cho họ, đến nỗi linh hồn ấy không thể chứa nổi, mà phải chiếu tỏa cho các linh hồn khác" (NK 1074).

Linh hồn nào truyền bá và sùng kính Lòng Thương Xót của Cha, Cha sẽ bao bọc suốt cả cuộc đời. Và đến giờ chết của họ, Cha không còn là vị Thẩm Phán, nhưng là Đấng Cứu Độ với lòng thương xót.

... Phúc cho linh hồn nào khi còn sống biết chìm mình trong nguồn mạch thương xót của Cha, bởi vì phép công thẳng sẽ không đụng chạm đến họ " (NK 1075)

"Họ sẽ sáng ngời đặc biệt ở đời sau. Không một ai bị rơi xuống hỏa ngục. Cha sẽ bào chữa cách riêng từng người trong giờ lâm tử." (NK 1224)

Chúa còn xác quyết rằng:

"Đọc chuỗi kinh Thương Xót có sức làm nguôi cơn thịnh nộ của Thiên Chúa." (NK 476).

Và "Đọc Chuỗi Kinh Thương Xót con mang nhân loại gần Cha hơn." (NK 929)

V. Chuỗi Kinh Thương Xót

(Vừa đọc vừa lần theo tràng chuỗi Mân Côi)

- Kinh Lạy Cha
- Kinh Kính Mừng
- Kinh Tin Kính

Hạt Cách

X. Lạy Cha Hằng Hữu, con xin dâng lên Cha Minh và Máu, Linh Hồn và Thần Tính của con rất yêu dấu Cha là Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng con.

Đ. Để đền vì tội lỗi chúng con và toàn thế giới.

Mười hạt kế

X. Vì Cuộc Khổ Nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô.

Đ. Xin Cha thương xót chúng con và toàn thế giới

Kết thúc sau 5 chục (đọc 3 lần)

X. Lạy Đấng Chí Thánh, là Thiên Chúa Toàn Năng Hằng Hữu.

Đ. Xin thương xót chúng con và toàn thế giới.

VI. Kinh Dâng Hiến Thế Giới Cho Lòng Thương Xót Chúa.

Lạy Thiên Chúa là Cha đầy lòng thương xót, nơi Thánh Tử của Cha là Chúa Giêsu Kitô, Cha đã tuôn đổ tình yêu của Cha xuống cho chúng con, trong Đấng An Ủi là Chúa Thánh Thần.

Hôm nay, chúng con xin phó dâng nơi Cha, vận mệnh của thế giới và của từng người nam nữ. Xin Cha đoái thương chúng con là những tội nhân, chữa lành mọi yếu đuối của chúng con, trấn áp mọi sự dữ, và ban cho các dân tộc trên trái đất này, được cảm nghiệm Lòng Thương Xót của Cha. Ước chi họ luôn tìm được ở nơi Cha, một Thiên Chúa Ba Ngôi, nguồn mạch cho niềm hy vọng.

Lạy Cha Hằng Hữu, nhờ Cuộc Khổ Nạn và Phục Sinh của Con Cha, xin Cha đủ lòng thương xót chúng con và toàn thế giới. Amen.

Lạy Chúa Giêsu, con xin tín thác nơi Chúa

.....

NIHIL OBSTAT

Lm B. Nguyễn Đức Thiệp, CMC

IMPRIMATUR

Đức Cha Phero TRẦN ĐÌNH TỨ

Chủ Tịch Ủy Ban Phụng Tự

Trực thuộc HĐGM VN

Phủ Cường ngày 8 tháng 9 năm 2004

Chúa nói với Thánh Faustina " ... Con hãy viết rằng khi họ đọc chuỗi kinh Thương Xót bên người hấp hối, Cha sẽ đứng giữa Chúa Cha và người hấp hối ấy, không phải với tư cách Thẩm Phán chí công, nhưng là Đấng Cứu Độ nhân lành. (NK 1541)

Ai ơi tận tảo ngược xuôi
Noel tết đến liều quà biếu dâng
Món quà trân quý cao sang
Hiền dâng cho kẻ phé nhân bán cùng
Mù lòa, câm điếc, tật nguyên ...
Phúc Âm xưng tụng người là Giê-su - jh VAGSC

VAGSC
PO Box 18209
Anaheim Hills CA 92817

Non Profit
Organization
U.S. Postage
Paid
Paramount CA
Permit No. 334

Chúc Mừng
Quý Giáo Sĩ, quý Tu Sĩ và
quý Ân Nhân một mùa
Giáng Sinh an lành và
thánh đức.